

Til
Arbejdsmarkedsstyrelsen,
Att. Amila Saran,
e-mail.: ami@ams.dk,
ams@ams.dk & ath@ams.dk

Hvidovre, den 24. november 2010
Sag 10/946 – Dok. 12074/10 SL/mer/kft

Hørings svar fra Danske Handicaporganisationer (DH) til Lov om ændring af lov om sygedagpenge (Ændring af refusions-satser), L 67

DH takker for muligheden for at kommentere lovforslaget, men høringsfrister på 5 hverdage giver ikke handicaporganisationerne mulighed for at bidrage på et tilfredsstillende niveau.

DH er enig i, at beskæftigelsespolitikken skal være aktiv og jobrettet. De konkrete tilbud bør tage udgangspunkt i en konkret og individuel udredning og faglig vurdering. Derfor er det positivt, at ”meningsløs aktivering” for sygemeldte borgere skal nedbringes. DH er således helt enig i, at der skal ryddes op i standardkurser og beskæftigelsesprojekter, som kun har til formål at regulere den kommunale økonomi, og hvor hensynet til borgerens situation og fremadrettede beskæftigelse er udeladt. Der kan i den grad stilles spørgsmålstegn ved den aktivrettede indsats, når det handler om sygemeldte borgere. Set i lyset heraf er det positivt, at der med de 11 initiativer er lagt op til fritagelse for aktive tilbud for de mest syge.

Kommunernes indsats har desværre været styret af jagten på de højeste statslige refusioner frem for de konkrete, individuelle vurderinger af, hvad der gavner borgeren mest muligt i den konkrete situation.

Målet med lovforslaget er at få kommunerne til at ændre adfærd, så kommunerne tilskyndes til at fremme gradvis tilbagevenden til arbejde (delvis raskmelding), virksomhedsrettede tilbud i form af virksomhedspraktik eller ordinær uddannelse. Med de ændrede refusions-satser skønnes det, at kommunerne samtidig vil ændre adfærd, så tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering vil blive brugt i mindre grad. Samtidig skønnes det, at færre vil få aktive tilbud.

Det er helt naturligt, at sygemeldte først og fremmest meldes delvist raske, når de får det bedre. Men langt de fleste sygemeldte må formodes at have en arbejdsplads, hvorfor det virker meningsløst, hvis det ender med, de skal sendes i virksomhedspraktik eller løn-tilskudsjob på andre arbejdspladser end deres egne.

Dertil kommer, at kommunerne nu vil rette indsatsen mod virksomhedspraktik. Men det er ikke sikkert, det altid er den bedste indsats. Det afhænger af en konkret og individuel vurdering af, hvilken indsats, der vil have en gavnlig effekt for såvel borgeren som borgerens tilknytning til arbejdsmarkedet.

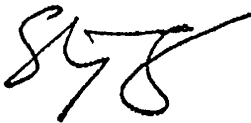
Derudover er det også et spørgsmål om, hvordan kvaliteten i tilbuddet i virksomhedsrettet aktivering sikres. Der vil være rigtig mange personer, hvor den rette aktivering er et spørgsmål om at tilegne sig nye kompetencer. Mennesker, der oplever, at deres arbejdsevne nedsættes, bør i særlig grad have mulighed for at tilegne sig nye kompetencer for derigennem at kunne opnå ny varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det er derfor også bekymrende, at der med de ændrede refusionssatser alene er fokus på ordinær uddannelse. Nogle borgere med handicap har behov for at tilegne sig nye kompetencer i andre uddannelsessammenhænge, end de ordinære uddannelser

Tilsvarende ønsker DH at gøre opmærksom på, at nogle af de aktiveringstilbud, der i dag benyttes på fx væresteder e.l., og som drives af de frivillige sociale foreninger, kan være relevante og nødvendige aktiveringstilbud for fx psykisk sårbare mennesker. Her kan de i kraft af den helhedsorienterede hjælp, der er indbygget i disse tilbud, få mulighed for at komme videre i deres liv. Meningsløs aktivering skal derfor fortolkes i relation til de enkelte borgere og ikke ud fra generelle betragtninger om, hvad der virker.

Hvis dette høringssvar giver anledning til yderligere spørgsmål, kan beskæftigelsespolitisk konsulent Mette Raun kontaktes på e-mail: mr@handicap.dk.

Med venlig hilsen

Stig Langvad
Formand